

	Warszawa, dn. 26/07/2016 r.
PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY	
PE-OP.3120.19.2016.BPO BPE-2-OP/31101/5B /BPO/15	

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji
Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).
2. Rozstrzygnięcie
Po rozpatrzeniu wniosku Oddział Regionalny Ministerstwa (dalej: „Wnioskodawca”) z dnia 4 stycznia 2016 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 11 stycznia 2016 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości, postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy - w przedstawionym stanie faktycznym - za nieprawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.
3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku
Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Skarb Państwa reprezentowany przez Wnioskodawcę jako <i>statio fisci</i> jest właścicielem nieruchomości, na których znajdują się drogi dojazdowe do budynków mieszkalnych garażowych oraz terenów leśnych.
4. Stanowisko wnioskodawcy
Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż tereny oznaczone w ewidencji gruntów jako „drogi” pełniące rolę powszechnie dostępnych dróg dojazdowych do nieruchomości winny być traktowane jako drogi publiczne i jako tego rodzaju obiekty winny być wyłączone z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.
5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym
Zgodnie z art. 2 ust.3 pkt 4 z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm., dalej „u.p.o.l.”) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle - z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż eksploatacja autostrad płatnych. Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm. dalej „u.d.p.”) przez pas drogowy rozumie się wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą. Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.d.p. drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: 1) drogi krajowe,

- 2) drogi wojewódzkie,
- 3) drogi powiatowe,
- 4) drogi gminne.

Przy czym, zgodnie z art. 2 ust. 2 u.d.p. ulice leżące w ciągu dróg wymienionych w ust. 1 należą do tej samej kategorii co te drogi.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, iż drogi znajdujące się na przedmiotowych nieruchomościach służą jako dojazd do budynków mieszkalnych i garażowych oraz terenów leśnych, co pozwalałoby zaliczyć je do dróg gminnych, ponieważ zgodnie z art. 7 ust. 1 u.d.p. do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

Należy jednak zaznaczyć, iż samo położenie w ciągu ulic, wskazanym w art. 2 ust. 2 u.d.p. nie przesądza automatycznie o zaliczeniu do odpowiedniej kategorii dróg publicznych. Art. 7 ust. 2 u.d.p. wskazuje bowiem, iż zaliczenie do kategorii dróg gminnych następuje w drodze uchwały rady gminy po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu powiatu W wyroku z dnia 18 września 2015 r., sygn. akt II FSK 1790/15 Naczelny Sąd Administracyjny wyjaśnił: „Przepis art. 2 ust. 2 u.d.p. nie może stanowić podstawy do uznawania drogi nie będącej drogą publiczną za należącą do jednej z kategorii dróg publicznych. Literalne odczytanie tego przepisu i wywiedziony wniosek, że ulica położona w ciągu drogi publicznej ma taką samą kategorię, co ta droga bez potrzeby przeprowadzania procedury zaliczenia do określonej kategorii dróg pozostaje w sprzeczności z pozostałymi zapisami u.d.p., a także wprowadza możliwość różnych zbędnych interpretacji. Nawet przy odczytaniu normy art. 2 ust. 2 u.d.p. w ten sposób, że chodzi o ulicę, która wraz z drogą publiczną tworzy pewien ciąg komunikacyjny, dla uzyskania statusu drogi publicznej określonej kategorii musi być zachowana procedura zaliczenia drogi.” Tymczasem

z przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego nie wynika, by wspomniane drogi były przedmiotem uchwał odpowiednich organów samorządu terytorialnego, nie mają więc statusu dróg publicznych. Tym samym, w stosunku do wskazanych przez Wnioskodawcę dróg dojazdowych nie będzie miało zastosowania wyłączenie spod opodatkowania przewidziane w art. 2 ust. 3 pkt 4 u.p.o.l. (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 17 kwietnia 2013 r. I SA/Op 84/13: „Skoro działka stanowi drogę dojazdową i nie jest drogą publiczną, to nie ma podstaw do objęcia jej wyłączeniem z opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 u.p.o.l.”).

Wobec powyższego stanowisko Wnioskodawcy uznać należało za nieprawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm., dalej jako „ppsa”). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

PREZYDENTA
SĄDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWY
Izabella Gutkowska
Zastępca Skarbnika
m. st. Warszawy

RADCA PRAWNY
W BIURZE PODATKÓW I EGZEKUCJI

NACZELNIK
WYDZIAŁU PODATKÓW I OPŁAT
BIURA PODATKÓW I EGZEKUCJI

108
P. B. Pajdak
13/01/16

Urząd Miasta 11-01-2016
KO-P/2757/16
Czerwiński

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
KANCELARIA
ul. Kredytowa 3
11. 01. 2016 -11-
Lp.

Od
u
Znak sp

WARSZAWA, 2016-01-04

VEB

2015-0540843



URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY
BIURO PODATKÓW I CECZEWIC
12. 01. 2016 5-
PREZYDENT M.ST.WARSZAWY
PL.BANKOWY 3/5
00-950 WARSZAWA
Lp.

dot. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późniejszymi zmianami)

W wnosi o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej możliwości wyłączenia z opodatkowania podatkiem od nieruchomości terenów oznaczonych w ewidencji gruntów jako „drogi”.

Zdaniem Agencji tereny oznaczone jako „drogi” pełniące rolę powszechnie dostępnych dróg dojazdowych do nieruchomości winny być traktowane jako drogi publiczne i jako tego rodzaju obiekty winny być wyłączone z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 3 pkt. 4. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Wskazany przepis wyłącza z opodatkowania grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle - z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż eksploatacja autostrad płatnych. Z definicji zawartej w art. 1 ustawy o drogach publicznych wynika, że określenie „droga publiczna” oznacza drogę zaliczaną do jednej z kategorii dróg i przeznaczoną do powszechnego korzystania z uwzględnieniem ograniczeń przewidzianych ustawą. Wg ustawy droga jest budowlą zlokalizowaną w pasie drogowym przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego. Pasem drogowym jest wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga, obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, oraz urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą.

Ustawa przewiduje kilka kategorii dróg publicznych (drogi krajowe, wojewódzkie, powiatowe, lokalne). Zaliczenie drogi do którejś z kategorii następuje w wyniku uchwały właściwego organu. Zdaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie IV CSK 40/10 „drogą publiczną jest ulica położona w terenie zabudowanym. Przepisy o drogach publicznych przewidują, że ulice położone w ciągu dróg publicznych otrzymują status drogi publicznej, chociażby w stosunku do nich nie była podjęta stosowna uchwała przez radę gminy. W takim wypadku o zaliczeniu ulicy do drogi publicznej decyduje okoliczność faktyczna, jaką jest jej położenie "w ciągu dróg

publicznych". Podobne stanowisko w sprawie możliwości uznania drogi za drogę publiczną przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku, który w wyroku z dnia 14 lutego 2008 r. wydanym w sprawie II SA/Bk 853/07 stwierdził, że: „Drogi połączone z siecią dróg publicznych a przede wszystkim nieprzeznaczone do wyłącznego użytku mieszkańców zamkniętego osiedla, lecz ogólnodostępne, służące nieograniczonej liczbie potencjalnych użytkowników, którzy mogą korzystać z nich na podobnych zasadach jak z dróg wybudowanych i utrzymywanych przez samorząd lub inny podmiot publiczny należy zaliczać do dróg publicznych.” Z przywołanych orzeczeń wynika jednoznacznie, że drogą publiczną może być każda droga położona w ciągu dróg publicznych nieprzeznaczona do wyłącznego użytkownika określonej grupy użytkowników.

Kierując się argumentacją sądów wynikającą z przytoczonych orzeczeń i z uwagi na to, że w sprawie przed sądem rozpoznawano wnioski o wyłączenie z opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów oznaczonych w ewidencji gruntów jako drogi wykorzystywane jako drogi dojazdowe do innych nieruchomości winny być wyłączone z opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Z uwagi na możliwe nieścisłości w prowadzonej dotychczas ewidencji, powierzchnię dróg ustalono na podstawie wypisów z ewidencji gruntów. W wyniku analizy położenia i sposobu korzystania z nieruchomości z podstawy opodatkowania wyłączono następujące nieruchomości położone na terenie Miasta St. Warszawy:

1. Część działki o numerze ew. 123456 z obrębu 123456 położona przy ul. 123456, z usytuowaną na niej drogą stanowiącą jedyny możliwy dojazd do budynków położonych przy ul. 123456. Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta Nr 123456/123456. Powierzchnia gruntu przeznaczona pod drogi wynosi 0,1455 ha (1455 m²).
2. Część działek o numerach 123457 z obrębu 123456 położone przy ul. 123456. Na znacznej części powierzchni w/w działek oraz działek sąsiednich znajdują się lasy stanowiące miejsce aktywnego wypoczynku mieszkańców i okolic. Na obu działkach znajdują się tereny dróg dojazdowych do terenów leśnych obejmujące łącznie 0,0415 ha (415 m²). Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta Nr 123457/123456.
3. Działka o numerze ew. 123458 z obrębu 123456 położona przy ul. 123456 stanowiącej dojazd do budynków położonych przy ul. 123456. Dla nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta Nr 123458/123456 a powierzchnia gruntu przeznaczona pod drogę wynosi 0,0117 ha (117 m²).

Na podanych wyżej gruntach Agencja nie prowadzi działalności gospodarczej. Tereny zajęte przez w/w drogi są nieogrodzone, a dostęp do gruntów nie jest w żaden sposób reglamentowany. Działki lub ich części oznaczone w ewidencji gruntów jako drogi łączą się z siecią innych dróg publicznych. Na terenie dróg nie znajdują się żadne obiekty mogące służyć prowadzeniu działalności gospodarczej. Ta sytuacja pozwala na uznanie w/w terenów za drogi publiczne, które zdaniem Agencji winny być wyłączone z opodatkowania

podatkiem od nieruchomości na podstawie art. 2 ust. 3 pkt. 4. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Z uwagi na możliwość innego traktowania opisanych wyżej gruntów przez organ podatkowy A... wnosi jak na wstępie.

Jednocześnie oświadczam, że w przedmiocie niniejszego wystąpienia nie toczy się postępowanie podatkowe, ani kontrola podatkowa.

Porozumiem

Od: ...

Agencja ...

Zal.: 2 na ... arkuszach

- 1. Wypisy z ewidencji gruntów**
- 2. Pełnomocnictwo**

